

Forbud eller Ikke-Forbud. Endelig kunde jeg ønske, at man med Hensyn til Kommuneafstemningerne — hvis disse overhovedet skal bevares — vilde gaa i en anden Retning end den, som de ærede Medlemmer Hr. Laurs Kvist og Hr. Heilesen synes at ville gaa, idet de mener, at det skal være ganske almindelige Afstemninger. Jeg formener, at hvis man skal have saadanne lokale Folkeafstemninger, maa man, saaledes om Socialdemokratiets ærede Ordfører (A. C. Meyer) udtalte, have Sikkerhed for, at der staar en virkelig Folkevillie bag disse Afstemninger. Jeg anerkender denne Udtalelse af Socialdemokratiets Ordfører, og jeg vil haabe, at man vil gaa i anden Retning, end de nævnte to ærede Medlemmer antydede; jeg vilde mene, at det vilde være rigtigt at forhøje Procenten yderligere ud over de 35.

Dette er de tre Punkter, som jeg ved denne Lejlighed skal nævne som Punkter, hvor jeg haaber, der ved Lovforslagets endelige Behandling maa kunne ske Ændringer, og da jeg efter den Affattelse, som Lovforslaget har faaet i Landstinget, betragter disse tre Punkter som Hovedpunkter, skal jeg under Hensyn til, at Lovforslaget ikke vil blive ført igennem i denne Samling, indskrænke mig til disse Bemærkninger. Der vil da senere blive Lejlighed til at omtale Lovforslagets enkelte Paragraffer nærmere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Meyer: Overfor de Udtalelser, hvormed det ærede Medlem Hr. Heilesen sluttede, vil jeg gerne sige, at der findes ikke nogen Uoverensstemmelse mellem hans Opfattelse og min angaaende Aarsagerne til Drikkeriet. Jeg har i mit Foredrag blot villet gøre opmærksom paa, at den ofte alt for almindelige Opfattelse blandt Afholdsfolk, at Drikkeriet er Aarsag til Fattigdom, kunde vendes om, at der kan være dybere Aarsager til Drikkeriet, nemlig selve de Modsætninger, der findes i de sociale Forhold. Men i øvrigt er det fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Heilesen siger, og jeg har selv ved mangfoldige Lejligheder fremhævet dette: ulykkelig er den Mand, der er fattig, fordi hans Arbejdsvilkaar er slette, fordi han overhovedet sidder saadan i det, at han ikke kan erhverve det fornødne til Livets Ophold, men dobbelt ulykkelig er den fattige, der ogsaa er drik-

fældig. Derom kan der ikke være Spor af Tvivl, dette maa være Grundtonen i enhver fornuftig Afholdstalers Foredrag, og det er noget, som enhver fornuftig Mand maa erkende er rigtigt.

Naar man nu skal udtale sig om et Lovforslag som det foreliggende, og naar nogle maaske vilde mene, at man skulde kunne tage et mere yderliggaaende Standpunkt, saaledes som det fremgik af det ærede Medlem Hr. Heilesens Udtalelser, at han mente, jeg maaske kunde have gjort, maa jeg dertil sige, at derom vil vi bedst kunne dømme, naar Lovforslaget behandles i et Udvalg. Jeg tør trostigt henvise til den Deltagelse, jeg har ydet ved Arbejdet paa den tidligere Beværterlov, den af 1912, og jeg tør meget vel pege paa Virkningerne af denne Lov, som jeg er meget glad over for hele den danske Befolknings Skyld. Jeg har ærlig støttet Arbejdet paa Ædrueliggørelsen af vort Folk, og jeg har aldrig paa noget Punkt ladet mig diktere andet Standpunkt end det, jeg ansaa for det eneste rigtige; end ikke mit Partis Standpunkt i den Henseende, hvis der var noget Partistandpunkt, har været i Stand til at rokke min egen Mening.

Maa jeg endelig sige, at naar der har været talt en Del om de Ordførere, der har repræsenteret Partierne i denne Sag, og naar man har peget paa, at kun Erhvervspartiet ikke havde nogen Afholdsmænd til Ordfører — hvilket er ganske naturligt, da det slet ingen Afholdsrepræsentant har her i Folketinget —, saa er det dog alligevel en betinget Indrømmelse til Partierne, thi det ærede Medlem Hr. Vesterager er i Vikariat for en Ikke-Afholdsmænd. Men om det betyder, at det ærede Parti staar i nærmere Forbindelse med de stærke Drikke end vi andre, skal jeg lade være usagt. Jeg ved i alt Fald, at der sidder nogle dernede og bemærker noget, som er i diametral Modsætning til det ærede Medlem Hr. Vesteragers Opfattelse. Men kan det trøste det ærede Medlem, skal jeg gerne tilføje, at det samme gælder mit Parti.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg tror ikke, at den ringe Tilslutning, der er fra det høje Ting, er Udtryk for, at Tinget skulde mangle Interesse for det Spørgsmaal, som her behandles. Jeg tror, at det er Udtryk for, at de Hovedprincipper, hvorpaa denne Lovgivning hviler og i Fremtiden bør hvile, og den nærmere Udformning af dem gennem det foreliggende Lovforslag er saa gennemdrøftet gennem aarelange Be-